

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010173
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Šibíková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2018:3518010173.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Šibíkovej, členov senátu - prísediach Ing. Zuzany Kočovej a JUDr. Otta Markecha, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému T.B. X., B.. XX.XX.XXXX P. I., O. X. L., U. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice - Šaca v inej veci, trestne stíhaného pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len "Trestný zákon"), na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 04. októbra 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaný: T. X., B.. XX.XX.XXXX P. I., trvale bytom L., U. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice - Šaca v inej veci,

je vinný, že

dňa 12.08.2017 v čase o 21.20 h v B. T. B. P. B. D. T. XXXX si požičal od ml. T.. T.. B.. XX.XX.XXXX, mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Grand prime, N.: XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý mu nevrátil a následne predal neznámej osobe, čím poškodenej T. T., spôsobil škodu odcudzením mobilného telefónu vo výške 80 €, pričom dňa 10.08.2017 v čase o 10.30 h v predajni Kaufland Nové Mesto nad Váhom, Malinovského 2664/361 odcudzil rôzny tovar, pričom bol rozhodnutím Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom číslo 13011089 dňa 10.08.2017 prejednaný v blokovanom konaní, a to blokovanou pokutou nezaplatenou na mieste, vo výške 30 €, evidenčné číslo bloku 13011089, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.08.2017.

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal čin na chránenej osobe - dieťaťi,

č í m s p á c h a l

zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 4 písm. f) Trestného zákona, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/71/2017-50 zo dňa 18.01.2018, právoplatným dňa 01.03.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zároveň r u š í výrok o treste uloženom obžalovanému Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/22/2018-130 zo dňa 20.02.2018, právoplatným dňa 20.02.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výroky o náhrade škody a o ochrannom liečení v uvedených trestných rozkazoch zostávajú zachované.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný zaväzuje nahradiť poškodenej T. T.I., B.. XX.XX.XXXX P. O., O. X. B. T. B. P.V., U. D. XXXX/XX, škodu vo výške 80,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená T. T., B.. XX.XX.XXXX P. O., O. X. B. T. B. P., U. D. XXXX/XX, odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obvinenému ukladá ochranné protitoxikomanické a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05.04.2018 bola Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom doručená obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 620/17/3304-48 zo dňa 26.03.2018, na obvineného T. X. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2018 za účasti obžalovaného, jeho obhajcu, poškodenej T. T. a zistil nasledovné:

Obžalovaný T. X. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku a po porade so svojim obhajcom, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. Pv 620/17/3304-48 zo dňa 26.03.2018 doručenej súdu dňa 05.04.2018, právne kvalifikovaného ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu, mohol sa so svojim obhajcom radiť o spôsobe obhajoby, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne a uznáva vinu za skutok kladený mu za vinu. Súd súčasne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z vyjadrení obžalovaného T. X. na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, ako aj stanovisko obhajcu obžalovaného (per analogiam), súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd jeho vyhlásenie o vine zo spáchania žalovaného skutku následne prijal, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného vyšetrovania nemal pochybnosti o vine obžalovaného a neboli zistené okolnosti vylučujúce trestnosť, resp. protiprávnosť jeho konania. Súd sa taktiež stotožnil s právnou kvalifikáciou stíhaného skutku

podľa obžaloby. Zároveň súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere a rozhodnutia o náhrade škody a o ochrannom opatrení. Súd konštatoval, že v prípravnom konaní bol riadne a včas uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou T. T. vo výške 175,89 eur.

Obžalovaný ako subjekt spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku v inkriminovanom čase (§ 22 Tr. zákona) a neboli zistené ani žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali jeho nepríčetnosti (§ 23 Tr. zákona) alebo prípadne jeho zmenšenej príčetnosti. Obžalovaný bol schopný v čase spáchania trestného činu rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a svoje konanie ovládať. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia konal obžalovaný evidentne vo forme priameho úmyslu, t. j. dolus directus v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, teda chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť, alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, pričom mal vedomosť o tom, že sa z jeho strany jedná o protiprávne konanie. Objektom predmetných trestných činov je ochrana cudzieho majetku (vlastníctvo cudzej veci), ktorý si prisvojil. Tieto záujmy boli konaním obžalovaného porušené, nakoľko obžalovaný naplnil aj objektívnu stránku stíhaného trestného činu, teda zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a spáchal ho tak, ako na to poukazovala aj obžaloba, keďže obžalovaný si prisvojil cudziu vec, tým, že sa jej zmocnil, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a spáchal čin na chránenej osobe - dieťať. Súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty žalovaného zločinu, teda konanie obžalovaného, jeho následok a aj príčinný vzťah medzi konaním a následkom.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Podľa § 212 ods. 4 písm. f) Trestného zákona, odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, chránenou osobou sa rozumie dieťa.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného T. X., ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného opísané v obžalobe pod skutkovú podstatu zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), od. 4 písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z dôvodu prijatia vyhlásenia obžalovaného o vine zo spáchania žalovaného skutku súd v zmysle § 257 ods. 8 Tr. poriadku už nevykonal dokazovanie čo do viny, ale svoju ďalšiu činnosť zameral len na vykonanie dokazovania čo do výroku o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní preto súd vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste, náhrade škody a ochranného opatrenia, a to oboznámením znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Slávky Lenerovej č. 74/2017 zo dňa 09.10.2017, oboznámením bloku o zakúpení mobilného telefónu, odborného vyjadrenia k hodnote odcudzeného mobilného telefónu v čase spáchania skutku, oboznámením aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného X., lustrácie v evidencii priestupkov obžalovaného, správy o povesti, hodnotenie obžalovaného z ÚVTOS Košice -

Šaca, oboznámením sa s listinnými dôkazmi o výške uplatnenej škody, oboznámením spisov Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/71/2017, sp. zn. 2T/22/2018 a sp. zn. 15T/21/2018.

Zo znaleckého posudku MUDr. Slávky Lenerovej, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria - liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria, č. 74/2017 zo dňa 09.10.2017 vyplýva, že obžalovaný T. X. v čase spáchania skutku netrpel duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Trpel rozvinutým syndrómom závislosti od alkoholu, kanabisu a pervitínu. U obžalovaného je prítomná trvalá túžba po návykových látkach a neúspešná snaha obmedziť alebo kontrolovať užívanie psychoaktívnych látok. Užívanie pretrvávalo napriek závažným spoločenským a existenčným problémom. Proband sociálne zlyháva, protispoločensky sa správa. V adolescencii trpel socializovanou poruchou správania v dôsledku ktorej sa opakovane psychiatricky liečil. Obžalovaný bol v čase spáchania trestného činu plne schopný rozpoznať jeho protiprávnosť. Ovládacia schopnosť obžalovaného v čase spáchania trestného činu bola čiastočne znížená nutkaním užiť návykovú látku a silnou túžbou po nej, ale len vo forenzne nevýznamnej miere. Rozpoznávací schopnosť menovaného bola plne zachovaná. Jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný. Obžalovaný je plne schopný chápať zmysel trestného konania. Znalec odporúča nariadiť probandovi protialkoholické liečenie a protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Z pokladničného bloku zo dňa 28.11.2015 vyplýva, že odcudzený mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Grand prime, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX bol zakúpený poškodenou dňa 28.11.2015 v hodnote 175,89 eur.

Z odborného vyjadrenia spoločnosti Mobil shop Dumbo trade s.r.o. zo dňa 14.08.2017 vyplýva, že ku dňu spáchania trestného činu bola hodnota odcudzeného mobilného telefónu vo výške 80 eur.

Z hodnotenia ÚVTOS Košice - Šaca zo dňa 07.09.2018 ohľadom obžalovaného vyplýva, že obžalovaný T. X. nastúpil dňa 16.04.2018 na výkon väzby, počas výkonu väzby nebolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, bolo evidované arogantné správanie a vyjadrovanie, spanie v nepovolenom čase a na neupravenom lôžku, nepovolené tetovanie v oblasti ruky. Následne sa zastabilizoval, správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. Dňa 27.07.2018 bol z lavy premiestnený do Košíc - Šaca na výkon trestu odňatia slobody. Konflikty nevyvoláva, správanie je na požadovanej úrovni, dodržiava denný režim a ústavný poriadok. Postoj k trestnej činnosti je čiastočne kritický.

Z oboznámenej lustrácie v evidencii priestupkov vyplynulo, že obžalovaný T. X. sa dopustil piatich priestupkov, a to v dňoch 10.08.2017, 09.07.2017, 30.05.2017, 28.05.2017 a 16.04.2017. Obžalovaný sa dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, priestupkov proti majetku, priestupkov proti verejnému poriadku a priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré mu boli uložené pokuty spolu vo výške 1.290 eur.

Z oboznámeného aktuálneho odpisu registra trestov obžalovaného T. X. a zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 2T/71/2017, sp. zn. 2T/22/2018 a sp. zn. 15T/21/2018 vyplýva, že obžalovaný má tri záznamy v registri trestov. Bol trikrát odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, a to trestným rozkazom zo dňa 18.01.2018 sp. zn. 2T/71/2017, právoplatný dňa 01.03.2018 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 02.03.2020 s probačným dohľadom a povinnosť nahradiť škodu poškodeným. Voči tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu. Obžalovaný bol ďalej odsúdený trestným rozkazom zo dňa 20.02.2018 sp. zn. 2T/22/2018, právoplatný dňa 20.02.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 21.02.2020 s probačným dohľadom a ochranné liečenie. Obžalovaný bol ďalej odsúdený trestným rozkazom zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 15T/21/2018, právoplatný dňa 26.06.2018 za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodená T. T. na hlavnom pojednávaní k výške škody uviedla, že si uplatňuje nárok na náhradu škody za odcudzený mobilný telefón za hodnotu, ktorú mal tento telefón v čase jeho zakúpenia, t. j. dňa

28.11.2015 vo výške 175,89 eur. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že je ochotný uhradiť poškodenú sumu, ktorú mal mobilný telefón podľa odborného vyjadrenia v čase spáchania trestného činu, t. j. dňa 12.08.2017 vo výške 80 eur.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel spáchal viac trestných činov.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, príťažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 7 Trestného zákona, ustanovenia odsekov 4 až 6 sa nepoužijú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo podľa § 42, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatela neprimerane prísne.

Podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdnych trestných činov.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 prvej vety Trestného zákona, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu.

Podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona, v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútky, osoby páchatel'ov, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov. U obžalovaného súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by jeho trestnoprávnu zodpovednosť nejakým spôsobom zmieňovali alebo dokonca vylučovali. Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt.

Senát pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného T. X. existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval). Súd obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) z dôvodu vyhlásenia o vine, nakoľko súd z dôvodu urobenia vyhlásenia o vine obžalovaného aplikoval v danej veci § 39 ods. 2 písm. d) a ods. 4 Trestného zákona, teda aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti by bola duplicitná. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (v danom prípade spáchal viac trestných činov, ide o uloženie súhrnného trestu) a písm. m) Trestného zákona (že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, pričom nemá všetky odsúdenia zahladené). Pomer priťažujúcich okolností teda prevyšuje nad poľahčujúcimi, avšak súd v danej veci neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona v zmysle § 38 ods. 7 Trestného zákona z dôvodu, že v danej veci súd použil tzv. asperačnú (zostrujúcu) zásadu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, kedy zvýšil hornú hranicu trestného činu najprísnejšie trestného (teda zločinu krádeže) o jednu tretinu a použitie § 38 ods. 4 by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne. Trestný zákon ustanovuje v § 212 ods. 4 za zločin krádeže trest odňatia slobody 3 (tri) rokov až 10 (desať) rokov. Súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d) ako aj ods. 4 Tr. zákona z dôvodu vyhlásenia viny obžalovaným, kedy znížil dolnú hranicu o jednu tretinu z trestnej sadzby, t. j. o jeden rok, teda na dva roky. Pri rozhodovaní o výmere trestu senát tunajšieho súdu musel vziať do úvahy viacero skutočností vymedzujúcich výšku trestu odňatia slobody. Vyhlásenie o vine obžalovaného a takto prijaté vyhlásenie súdom prvého stupňa na hlavnom pojednávaní je možné analogicky zohľadniť pri rozhodovaní o treste ako je to pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, pričom obžalovaný X. mal záujem o konanie o dohode o vine a treste, pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Vychádza sa z toho, že obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny dokonca bez toho, aby mu bolo známe (akýmkoľvek spôsobom predznamenané) budúce rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (Zhodne Stanovisko Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj 55/2016 zo dňa 27.06.2017, uverejnené pod č. 44/2017). Senát tunajšieho súdu v danom prípade mimoriadne znížil trest odňatia slobody obžalovanému T. X. tak, ako je uvedené vyššie. U obžalovaného bol pritom uložený trest odňatia slobody ako nepodmienečný, a to s poukazom na to, že predchádzajúce odsúdenia s podmiennečným odkladom výkonu trestu odňatia slobody nemali na obžalovaného prevýchovný vplyv, nakoľko sa dopustil ďalšej trestnej činnosti vo veci 15T/21/2018 ako aj s poukazom na jeho záznamy v evidencii priestupkov rôzneho charakteru, ktorých sa opakovane dopúšťal ako aj na hodnotenie ÚVTOS Ilava, kde jeho správanie pri výkone väzby nebolo na požadovanej úrovni. Súčasne ale súd neuznal tomuto obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože napomáhanie súdu - vyhlásením, bolo obžalovanému v jeho prospech už zohľadnené použitím ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr.zák. per analógiám. Súd uložil obžalovanému T. X. súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere dva roky, zaradil ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním žalovaných skutkov v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Zároveň súd zrušil výroky o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/71/2017 zo dňa 18.01.2018, právoplatný dňa 01.03.2018 a z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/22/2018 zo dňa 20.02.2018, právoplatný dňa 20.02.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výroky o náhrade škody a ochrannom liečení z uvedených trestných rozkazoch zostali pritom zachované.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov

v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

S trestným konaním bolo spojené adhézne konanie, teda bol uplatnený nárok na náhradu škody poškodenou T. T. v prípravnom konaní, pričom z vykonaného dokazovania mal súd za preukázanú výšku škody spôsobenú trestným činom vo výške 80 eur (hodnota mobilného telefónu v čase jeho odcudzenia podľa odborného vyjadrenia), vyplývajúcu zo spisu, preto obžalovaného zaviazal na náhradu tejto škody, pričom so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.